

Sydslesvig - historie

Sydslesvig var oprindeligt en del af det danske rige. Kongen var hertug af Slesvig, og også det tyske hertugdømme Holsten var en del af det danske monarki.

I århundredernes løb bredte tysk indflydelse fra Holsten sig op over floden Ejderen, der adskilte Holsten fra det dansksindede Slesvig, og i begyndelsen af 1800-tallet blev fronterne mellem danske og tyske i Slesvig trukket stadig skarpere op. De tysksindede slesvig-holstenere forsøgte med prøjsisk hjælp at gøre de to hertugdømmer uafhængige af Danmark. Det mandede ud i Tre-årskrigen 1848-50, som dog ikke førte til hertugdømmernes løsrivelse.

I strid med fredsbetingelserne efter denne krig vedtog Rigsdagen i København i 1863 en forfatning, som skulle være fælles for kongeriget Danmark og det overvejende danske hertugdømme Slesvig. Dette gav de to tyske stormagter Preussen og Østrig anledning til at gå i krig mod Danmark i 1864.

Som bekendt led Danmark et ydmygende nederlag. Ved fredsslutningen i oktober 1864 måtte Danmark afgive hertugdømmerne Slesvig, Holsten (- og Lauenborg).

Slesvig-Holsten blev en prøjsisk provins, og de dansksindede slesvigere var nu pludselig et mindretal under tysk overhøjhed.

I 1920 fik befolkningen i Nord- og størstedelen af Sydslesvig lejlighed til - gennem en folkeafstemning - at bestemme det fremtidige tilhørsforhold.

Resultatet af afstemningen blev som bekendt den nuværende grænse mellem Danmark og Tyskland. Sønderjylland blev delt i det danske Nordslesvig med et tysk mindretal på omkring 20.000 personer - og et tysk Sydslesvig med et dansk mindretal på 50.000.

I dag er det danske mindretal organiseret kulturelt i Sydslesvisk Forening (SSF) og politisk i Sydslesvisk Vælgerforening (SSW), som også varetager interesserne for det lille frisiske mindretal. Ved kommune- og landdagsvalg har SSW de senere år haft fremgang.

Flere oplysninger: [Sydslesvig](#)

